1847. N° 238.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaturdag en Zondag, is ƒ 5 in de drie maanden.

ZONDAG 28 NOVEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van één tot acht regels, ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën ná negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

Engeland.

Het *Board of trade* (handelskantoor) heeft dezer dagen, te Londen, de staten van in- en uitvoer, over de negen eerste maanden van 1847 bekend gemaakt. Uit dezelve blijkt, vooreerst, dat de hervormingen door sir ROBERT PEEL in het tarief daargesteld, voortdurend eenen heilzamen invloed oefenen op den invoer van eetwaren. De voorwerpen, welke hij ontheef van de lasten, welke ze zoo lang drukten, komen in steeds toenemenden overvloed aan. Vee, spek, gezouten vleesch, versch vleesch van allerlei soort, verschijnen op de officiële staten voor veel aanzienlijker sommen. Vergeleken bij 1846, het eerste jaar van het nieuwe stelsel, is de invoer van vee meer dan honderd percent vermeerderd. Vergeleken bij 1845, bedroeg die vermeerdering negen honderd percent. Het cijfer beliep thans 172,000 stuks.

De invoer van wat men gemeenlijk onder den naam van *provisiën* verstaat, namelijk, spek, versch en gezouten vleesch, enz., nam toe in verhouding van 100 pCt. vergeleken bij 1846, van 400 pCt. in vergelijking met 1845.

Maar het zijn vooral de granen, wier invoer ontzaggelijk steeg. Zie hier, voor de maand september alleen, de verhouding waarin de cijfers van het eerste jaar met die van het andere verschilden.

In september 1846 werden er 344,650 *quarters*, of ongeveer een millioen hectoliters graan ingevoerd.

In september 1847 beliep de invoer van graan 1,658,366 *quarters* of 4,751,000 hectoliters.

Voor de eerste negen maanden van 1846, heeft men 3,387,000 *quarters*, of 9,822,000 hectoliters, en voor de negen eerste maanden van 1847 heeft men 10,162,000 *quarters*, of 29,469,000 hectoliters. Dit is ruim 300 percent meerder dan in het tijdvak van 1846, hetwelk reeds eene aanzienlijke vermeerdering in vergelijking met dat van 1845 aanbood.

Deze onmetelijke stapeling van granen op de Engelsche markten verklaart de zoo zware faillieten, welke een aantal handelshuizen, die zich met die speculatie inlieten, hebben getroffen. Bij zoo buitenmatigen invoer kon het niet anders of er moesten geweldige dalingen in de prijzen volgen.

Doch, werpen wij thans een oog op lord JOHN RUSSELL's wijziging van de wetgeving op de suikers.

Over de eerste negen maanden van 1846 bedroeg de invoer:

aan koloniale suiker	3,581,202	centenaars
» vreemde suiker	888,570	»
	4,469,772	centenaars

Over de negen eerste maanden van 1847 bedroeg dezelve:

aan koloniale suiker	4,536,531	centenaars
» vreemde suiker	1,974,462	»
	6,510,693	centenaars

Terwijl dus de invoer van koloniale suiker met iets meer dan een *derde* toenam zag men den invoer van vreemde suiker meer dan *verdubbelen*. Deze uitkomst verklaart de klagten, welke de West-Indische kolonisten thans aanheffen. Zij gevoelen zich het minst bevoordeeld.

De sterke dranken hebben almede gewonnen bij de vermindering van het inkomend regt, in 1846. Van 1,600,000 *gallons* (een *gallon* bedraagt ongeveer 4½ liter), invoer-cijfer van 1845, bereikte in 1847 de invoer 2,300,000 gallons. Het verbruik evenwel, bereikte die cijfers niet. In 1845 werd het regt slechts van ongeveer de helft der ingevoerde en in het entrepôt neergelegde hoeveelheid betaald. In 1847 was het eveneens slechts de helft van den invoer die uit het entrepôt in de consumtie overging. Daar de vermelde cijfers al de ingevoerde sterke dranken bevatten, zoo kan men aannemen dat de Fransche brandewijnen, al maakten zij er ook het grootste gedeelte van uit, toch bij de vermindering des tariefs niet zoo veel gewonnen hebben, als er van verwacht werd.

Eveneens met de zijden waren. De invoer van Europesche zijden stoffen nam vrij beduidend toe. In 1847 bedroeg hij 3600 centenaars. Daarin moet Frankrijk ongetwijfeld zijn aandeel hebben. Maar, van de andere zijde, is het opmerkelijk dat Engeland, dit jaar, veel meer zijden waren uitvoerde dan in de vorige jaren: zoodat het zeer mogelijk is dat Engeland ook ten dien aanzien, Frankrijk op sommige vreemde markten heeft verdrongen. Deze onderstelling gaat bijna in zekerheid over, wanneer men de staten raadpleegt, die Engeland's uitvoer naar de verschillende landen vermelden. Daar toch ontwaart men, dat de verzendingen van Engelsche zijden stoffen naar de Noord-Amerikaansche Staten, Frankrijk's beste klanten, in 1847 *meer dan verdubbeld* waren.

Sedert twee jaren neemt de invoer van katoenwol af. Van 5,495,000 centenaars (bedrag van 1845), viel hij, in 1846 op 3,866,000 centenaars, en in 1847 op 3,425,000 centenaars. Ziedaar de verklaring der ellende in de manufactuur-districten, en der vermindering van arbeid in een groot aantal fabrijken.

Wat nu de uitvoeren betreft, wel verre van gelijken tred te houden met de invoeren, waren zij integendeel afnemend. Met uitzondering slechts van de zijden waren, is het buitenlandsch vertier van al de groote Engelsche industriën verminderd. Vergeleken bij 1845 bedroeg het nadeelig verschil, in 1847, ruim twintig millioen guldens. Deze vermindering van afzet is des te opmerkelijker, omdat zij plaats had onder omstandigheden, waarvan men eenen gansch anderen uitslag had kunnen verwachten. De groote aankoopen toch van granen, welke Engeland buitenslands deed, boden inderdaad eene natuurlijke gelegenheid aan, om eene grooter dan de gewone hoeveelheid eigene waren af te zetten. Maar het schijnt dat integendeel de andere volken minder behoefte dan vroeger aan Engelsche waren gevoelden, of wel mindere middelen bezaten om die behoefte te bevredigen. Dit is het, wat een zoo geweldigen invloed oefende op den wissel, het goud 't welk de Londensche bank in hare kelders bewaarde, uitliet, en eindelijk de industriële-, commerciële- en geld-krisis aanbragt, wier schokken zoo veel wereldhuizen deden instorten. Hieruit ziet men, dat het staathuishoudkundig vraagstuk in Engeland nog slechts ten halve werd opgelost. Aan de arbeidende bevolking heeft men het gemakkelijker gemaakt, zich brood, vleesch, spek, suiker, kortom, de noodige levensmiddelen te verschaffen. Van regten bevrijd, zijn de grondstoffen aan de fabrijkatie geleverd. Door een en ander werd de nijverheid bij magte gesteld om goedkooper dan ooit voort te brengen. Dit eerste resultaat is bereikt; een tweede echter staat nog te erlangen, namelijk, het vinden van markten voor voortbrengselen, die meer en meer overvloeijen. Ziedaar eene taak die de Engelsche regering allereerst moet bezig houden, en welke hare staatkunde dan ook *bij geene omstandigheid* uit het oog verliest.

Buitenlandsche berigten.

ITALIË.

Uit Napels wordt gemeld, dat de minister *Pietracastella*, die reeds tweemalen zijn ontslag had ingediend, thans voor de derde maal de waardigheid van president van den ministeeraad te Napels heeft nedergelegd met bepaalde verklaring aan den koning (immers gelijk van de liberale zijde wordt verzekerd), dat, indien Z. M. er niet toe konde besluiten, om den heer *Cocll*; Zr. Mrs. biechtvader, te verwijderen, benevens een aantal andere personen, de zekerheid van den troon meer en meer gevaar zou loopen, en dat die zekerheid alleen door betamelijken staatkundige vooruitgang kan worden gewaarborgd.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 23 nov. In het rapport van de eedgenootschappelijke commissarissen te Freiburg aan den president van den landdag, staat aan het slot woordelijk: »de provisionele regering ontwerpt een decreet, waarbij de uitwijzing van de maatschappij der jesuiten en van alle ordes van beide sexe met hen geaffilieerd, wordt geproclameerd. Dit decreet moet door den toekomenden grooten raad gesanctioneerd worden; doch de maatregel wordt onmiddelijk voltrokken. De verkiezingen kunnen niet plaats hebben, voor de in-bezit-neming en de ontwapening van het geheele kanton voltooid is."

Berlijn, 22 nov. In de *Allgemeine Preussische Zeitung* leest men het volgende berigt, dat in een half officieel dagblad de hoogste opmerking verdient: »De toestand van Zwitserland heeft eindelijk de ernstige aandacht van de vertegenwoordigers der vijf groote mogendheden te Londen tot zich getrokken en er bestaan alle redenen om te gelooven, dat er on-

onderhandelingen zullen worden aangeknoopt om eene interventie tusschen de in strijd zijnde kantons te beproeven. Het is zeker, dat het Britsch gouvernement zich tegen eene gewapende tusschenkomst zal verzetten, waartoe Frankrijk en Oostenrijk daarentegen zouden besloten hebben, daar beide wel weten, dat de toestand van Engeland-zelf zoodanig is, dat die mogendheid niet evenveel invloed heeft op de zaken van het vasteland."

Een brief van Berlijn aan het dagblad van Maagdenburg, hier over sprekende, zegt:

»Men verzekert, dat de groote mogendheden, op het voorstel van Frankrijk, voornemens zijn, een congres te houden te Freiburg (in Breisgau) of te Baden, ten einde de Zwitsersche zaken tot eene eindschikking te brengen. De 22 kantons zouden elk afzonderlijk door de groote mogendheden worden uitgenoodigd, de vijandelijkheden te staken en afgevaardigden naar het congres te zenden, dat, in overeenstemming met de commissarissen der groote mogendheden, (in de staatkundige) vraagstukken van Zwitserland zou beslissen.

»De godsdienstige quaestiën zouden, volgens het gevoelen van den heer *Guizot*, aan het oordeel van den Paus onderworpen moeten worden. De heer *von Radowitz* zou Pruissen bij dat congres vertegenwoordigen."

ZWITSERLAND.

Bern, 22 *nov*. Zoo even komt hier uit Tessin het belangrijke berigt aan, dat de troepen van het afzonderlijk verbond tot aan Ariolo teruggeslagen zijn. De bijzonderheden zijn nog niet bekend.

— Het gerucht, dat Zug zich van den Sonderbund heeft afgescheiden, bevestigt zich. Zug heeft gezanten naar het hoofdkwartier van het eedgenootschappelijk leger gezonden, welke gisteren, (den 21sten) eene overeenkomst hebben gesloten, waarbij dit kanton zich ten eenenmale van den Sonderbund losscheurt, de troepen en de landweer belooft te zullen ontwapenen en de Sonderbunds troepen naar huis stuurt.

— Generaal *Dufour* heeft eene proclamatie aan zijne soldaten gerigt bij welke hij hen vermaant tot menschelijkheid en zachtmoedigheid, en eene proclamatie aan de burgers van Lucern bij welke hij hen waarborgt, dat, zoo zij aan den intogt van het eedgenootschappelijk leger geene verhindering in den weg leggen en zich aan de besluiten van den landdag onderwerpen, hunne godsdienst-vrijheid op geenerlei wijze zal gekrenkt worden.

Bazel, 22 *nov*. Zoo even zijn hier de berigten ontvangen, dat de eedgenootschappelijke troepen van alle kanten naar Lucern oprukken. Lucern zal even weinig weerstand kunnen bieden als Freiburg. *Dufour's* manoeuvre is een meesterstuk van strategie; het vermijdt alle moeijelijkheden en tast de versterkingen altijd van die zijden aan, waar zij het ligtst en zonder aanzienlijk bloedverlies te nemen zijn.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 *nov*. Wat de interventie der mogendheden in de Zwitsersche aangelegenheden betreft, heeft men gezien, dat de rede ter opening van het Engelsche Parlement eene zinsnede bevatte, welke de daadzaak van een congres der vijf groote mogendheden ter minnelijke regeling der geschillen in Zwitserland schijnt te bevestigen. Ten minste verzekert men ten stelligste, dat reeds gisteren avond aan het ministerie van buitenlandsche zaken, eene bijeenkomst plaats heeft gehad tusschen den heer *Guizot* en de Oostenrijksche, Pruissische en Engelsche gezanten. In die bijeenkomst moet beraadslaagd zijn geworden over de diplomatieke tusschenkomst in de Zwitsersche zaken, waarvan de grondslagen in die zitting zouden vastgesteld zijn. Na den afloop dier bijeenkomst werd door den minister van buitenlandsche zaken een koerier naar Bazel afgezonden.

— Men leest het volgende correspondentie-artikel uit Parijs in een Duitsch blad:

»Mag men geloof slaan aan de berigten van personen, die met het hof in naauwe betrekking staan, zoo heerscht er thans eene sombere, gedrukte stemming in de koninklijke zalen van St. Cloud, en het, in weerwil van het buitengewoon ongunstig weder, zoo in het oogloopend lang oponthoud op het land kan ook wel met die treurige stemming in verband staan. De bloedige dood van graaf *Bresson*, het, aan het Praliusche drama herinnerende, voorgevallene met graaf *Mortier*, de oorlog in Zwitserland, welke zich de vrome koningin inzonderheid aantrekt, de bewegingen tot hervorming van het kiesregt, doch bovenal de ontrustende rapporten van de hooge politie van het koningrijk, die den geest van het volk zeer ongunstig afschilderen — dit alles is wel in staat iemands goeden luim te bederven. *Bresson* wordt algemeen betreurd en men brengt zich *Talleyrand's* woorden te binnen die hij eens tegen *de Lamartine* rigtte: *Bien de courages s'useront dans un travail comme le notre: faire sortir l'ordre d'une révolution*. Gelijk *Lafayette*, *Lafitte*, *Casimir-Perrier*, gelijk zoo vele anderen, is ook graaf *Bresson* in dezen strijd op het slagveld gebleven, en slechts twee mannen blijven met een staal geduld ten einde toe volharden, *Louis-Philippe* en *Guizot*. Er blijft hun dan ook inderdaad geene andere keus dan de revolutie te dooden om niet door de revolutie gedood te worden. De avonden in den kring van het koninklijke gezin te St. Cloud zijn thans treurig en eentoonig; de Koning neemt weinig bezoeken aan; 's avonds verzamelt men zich in de familiezaal; de dames houden zich bezig met vrouwlijken arbeid en de Koning, die niet vrij is van eene zekere auteurs-ijdelheid, leest stukken uit zijne gedenkschriften voor, welke hij uit zijne reeds van jongs af gehoudene dagboeken ontleent en onder den zedigen titel van *Mes souvenirs*, ter onderrigting aan zijne kinderen wil nalaten. Ook zou de (evenwel onzekere) tijding dat de hertogin *van Bordeaux* zich in gezegenden toestand zou bevinden eenige onrust verwekt hebben. Het voorgevallene met den graaf *Mortier* heeft de koningin bijzonder getroffen daar de gravin eene harer staatdames is. De krankzinnigheid van den graaf bestaat hierin, dat hij, uit eene reden, die niet wel openbaar kan gemaakt worden, eene onverwinlijke afkeer jegens zijne vrouw gevoelt, hetwelk nadat het reeds tot hevige tooneelen in Ostende en een nachtstuk in Brugge aanleiding had gegeven, eindelijk de scheiding der echtgenooten ten gevolge had en dat de graaf, om het schandaal eener geregtelijke scheiding te ontgaan, besloot, vrijwillig naar de andere wereld te verhuizen en zijne kinderen mede te nemen, welke hij bij de moeder niet vertrouwde. Gelukkig werd hij in zijn voornemen verhinderd en hij bevindt zich thans in het krankzinnighuis te Ivrij, waar *Donizetti* ook geweest is. Hij is zeer in zich zelven gekeerd, neerslagtig en spreekt met niemand; hij wordt zeer naauwkeurig bewaakt en geen oogenblik uit het oog verloren. — Maar wat aan de koninklijke familie de meeste zorg wekt, is het onbuigzame karakter van het nichtje in Spanje, met welke niets aan te vangen is; ter naauwernood is het *Narvae* gelukt *Serrano* te verwijderen, ter naauwernood heeft koning *Francisco* zijnen intogt in het paleis gehouden, of *Narvaez* laat den zanger *Mirall* in het paleis opvatten en over de grenzen breugen, omdat Hare Majesteit goed vindt 's nachts ten twee ure duo's met hem te gaan zingen. Het einde van het spel zal wel eene vrijwillig-gedwongene abdicatie en eene wijkplaats in het klooster zijn. Behalve de Spaansche vraag is de vraag van het regentschap nog een hoofdpunt van de beraadslagingen, welke Frankrijks *ware* regering (bestaande uit den Koning, de Koningin, Prinses *Adelaïde* en den generaal *Athalin*) bijna dagelijks in het groene kabinet te St. Cloud houden. Hier moeten alle eventuële gebeurtenissen de retuo passeren en het ministerie van het regentschap wordt in voorraad gereed gemaakt, — hier bouwt men op de vereeniging van *Molé*, *Thiers*, *Dufaure*, *Passy* en *Bugeaud*, om den regent *Nemours* op zijnen doornenweg te ondersteunen. Hier worden de eigenlijke, de *echte* regeergeheimenissen behandeld van welke zelfs de ministers dikwijls niets weten en dan, gelijk de heer *Thiers* van de tribune uitroepen: *je n'ai pas tout su*. De koning laat zich door zulke beuzelingen niet van zijn stuk brengen en blijft aan zijn stelsel getrouw. »Zie," zoo hij onlangs tegen *Molé* gezegd hebben, »de geheele regeerkunst bestaat in twee woorden: *weten* en *afwachten*; — ik vereenig beiden, want ik weet »mijnen tijd af te wachten."

— Het *Journal des Débats* meldt, dat de Kamers tegen den 28sten december zullen worden zamengeroepen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 26 *nov*. Men verneemt, dat de zaak der concessie van den Noord-Hollandschen spoorweg eenige vertraging heeft ondergaan, door de aanvrage van voorkeur der concessie van bedijking en droogmaking van het IJ, welke met deze onderneming is verbonden geworden, daar bij deze een dijk voor den spoorweg dwars door het IJ moetende gelegd worden met evenredig zoo veel geringere onkosten deze indijking mogelijk wordt.

De inwinning der adviezen om de voornoemde bedijking, is thans bij het laatste departement, namelijk bij dat van financiën; en men heeft alle hoop dat zulks even zoo als van de andere ministeriën gunstig zal zijn.

Zoo als men wil zoude de zaak door middel van eene erfpacht aan het domein te betalen, gevonden worden.

De onderneming van den Noord-Hollandschen spoorweg wordt alzoo dubbel nuttig voor ons vaderland, dewijl daardoor tevens zoo vele duizende bunders aan den akkerbouw zouden teruggegeven worden. Zeer is het te hopen, dat de afdoening dezer zaak bij de Hooge Regering moge bespoedigd worden, opdat nog dezen winter velen daarbij een stuk brood zullen kunnen verdienen. (*Hand*.)

's Gravenhage, 25 *nov*. Men verneemt, dat een aantal personen van wijd en zijd voor de arrondissements-regtbank alhier, is gedagvaard, om ten dage dienende, maandag den 29sten dezer, getuigenis der waarheid af te leggen in de bekende zaak van het openbaar ministerie tegen den zoogenaamden commissionair in ambten en posten *Govert Peter Verploegh*. — Met belangstelling ziet men de debatten te gemoet.

's Gravenhage, 26 *nov*. Men verneemt, dat thans ook de persoon van *Scrivelius*, timmerman, die zich wegens een ander feit in hechtenis bevond, betrokken is in het geding, dat tegen zeven andere personen gevoerd wordt ter zake van het vervaardigen en in omloop brengen van valsche muntbiljetten. Men wil weten, dat *van der Straaten*, die tot de vervaardigers moet behooren, vroeger aan 's rijks munt is geplaatst geweest.

Ontwerp eener algemeene wet over heffing der regten van in-, uit- doorvoer en van de accijnsen. — omtrent de heffing van eene be... ting, onder den naam van tonne... der zeeschepen.

(*Vervolg van No.* 233.)

TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van de benaderingen.

Art. 463. De ambtenaren zijn bevoegd de goederen ... de waarde belast, te benaderen, dat is zich dezelve toe ... eigenen, wanneer zij bij de visitatie vermeenen dat die ... laag zijn aangegeven.

Art. 464. Benadering kan plaats hebben op alle documenten tot invoer, uitvoer, doorvoer, of vervoer, waarvoor ... aangifte der waarde is gedaan, met uitzondering van de ... vallen dat de aangifte is gedaan volgens de prijscourant ... artikel 170 dezer wet bedoeld.

Ook kan geene benadering plaats hebben op de aan... ten invoer van goederen die bij den invoer, noch op ... aangifte ten uitvoer, van goederen die bij den uitvoer ... van regten zijn.

Art. 465. Het regt van benadering kan uitgeoefend ... den bij alle visitatiën van goederen door iederen ambtenaar ... met het doen der visitatiën belast, en door iederen amb... naar van hoogeren rang.

Art. 466. De ambtenaar die van dit regt gebruik wil ma... ken, moet zulks onmiddellijk na de visitatie verklaren.

Hij is verpligt de geheele partij goederen van dezelfde soort welke op één document bij elkander zijn aangegeven, onverschillig of zij zich in één dan wel in onderscheidene pakken, balen, kisten enz. bevinden, te gelijk te benade... ren, zonder van de eenmaal verklaarde benadering ontslagen te kunnen worden dan alleen in de hierna vermelde ge... vallen.

Art. 467. Zoodra de ambtenaren zich voor de benadering hebben verklaard, moeten de goederen terstond naar het kantoor van den ontvanger worden overgebragt om aldaar ten overstaan van dezen ambtenaar geopend en geïnventariseerd te worden.

De aangever of zijn gemagtigde kan, des verkiezende, bij de opening en inventarisatie tegenwoordig zijn.

Indien de ontvanger zelf belang heeft bij de benadering, moet de inventarisatie geschieden ten overstaan van eenen anderen ambtenaar van gelijken of hoogeren rang, die daar... danig belang niet heeft.

Bij de inventarisatie kan de juiste maat of gewigt door de ambtenaren ook bij overslag worden bepaald, wanneer zulks ter voorkoming van beschadiging der goederen dienstig wordt geacht. Doch in geval van bekeuring op grond van artikel 440 en 441 dezer wet, hebben de benaderden de bevoegdheid om de juiste meting en weging van al de goederen te vorderen.

Art. 468. Van de benadering moet door de ambtenaren benaderaars proces-verbaal worden opgemaakt, hetwelk op zegel geschreven moet worden, doch vrij is van registratie.

Een afschrift daarvan wordt aan den aangever of ver... voerder of hunne gemagtigden ter hand gesteld, zoo hij tegenwoordig is. Bij afwezigheid van de belanghebbenden wordt dit afschrift ... het bestuur der gemeente waar de benadering is gedaan bezorgd, en ter beschikking van den benaderde gesteld.

Art. 469. Het proces-verbaal van benadering wordt met den inventaris en het document waarop de benadering is gedaan, zoodra mogelijk, opgezonden aan den hoofdambtenaar der in- en uitgaande regten in het arrondissement waarin de benadering is geschied.

Deze ambtenaar is verpligt de stukken onverwijld te onderzoeken, en de benadering toe te wijzen wanneer er geene gronden van bezwaar tegen dezelve voorhanden zijn.

Hij zendt zijne beschikking onmiddellijk aan de benaderaars.

Art. 470. Zoo de aangever vermeenen mogt dat de aangifte overeenkomstig de behoorlijke waarde der goederen was gedaan, kan hij zijne bezwaren tegen de benadering bij den hoofdambtenaar der in- en uitgaande regten in het arrondissement inbrengen, die deze bezwaren beoordeelt, en bevoegd is om, dezelve gegrond bevindende, de benadering af te keuren, en zelfs hem eene vergoeding van kosten, schaden en interessen ten laste der benaderaars toe te leggen.

De bezwaren tegen de benadering moeten onmiddellijk bij den voornoemden hoofdambtenaar worden ingebragt, die echter onbevoegd is, om dezelve aan te nemen, wanneer zij inkomen nadat de benadering reeds is toegewezen.

Voor de behoorlijke waarde wordt gehouden de prijs der goederen hier te lande op den dag der aangifte; bij invoer zonder het bedrag der invoerregten.

Art. 471. Wanneer aan den voornoemden ambtenaar te zijnen genoege bewezen wordt, dat de waarde der goederen tusschen het tijdstip der aangifte en dat der benadering eene plotselinge rijzing heeft ondergaan, levert zulks eenen grond op om de benadering te ontzeggen, mits de aangifte naar behooren zij geschied, op het tijdstip waarop zij gedaan is.

Art. 472. Daarentegen heeft meergenoemde hoofdambtenaar ook de bevoegdheid om de benadering te niet te doen, ten verzoeke van de benaderaars, zonder eenige vergoeding of teruggave van betaalde regten, indien blijkt dat de goederen bestaan uit afgescheidene deelen van eenig geheel, zoo als onparige schoenen of handschoenen en dergelijke, waarvan volgens artikel 173 dezer wet, geene aangifte mag worden aangenomen. De documenten voor dusdanige goederen afgegeven, worden beschouwd als ter kwader trouw te zijn aangevraagd, en moeten worden ingetrokken, terwijl de goederen zelve, welke ten invoer of doorvoer waren aangegeven, binnen den tijd van acht dagen naar buitenlands moeten teruggevoerd worden, op straf van verbeurdverklaring.

Daarvoor moet borgtogt gesteld worden, voor de dubbele waarde der goederen, door de ambtenaren te schatten, welke ontslagen wordt nadat het document waarop de goederen weder uitgevoerd worden, binnen den daarop vermelden termijn behoorlijk afgeteekend aan de uiterste wacht is teruggekomen.

Art. 473. Ook is de hoofdambtenaar der in- en uitgaande regten in het arrondissement bevoegd de benadering ten verzoeke van de ambtenaren te niet te doen, wanneer bij de inventarisatie blijkt, dat er beschadigde goederen onder niet beschadigde verborgen waren, of dat geheele stukken ma...

manufacturen doorgesneden zijn, of gedeelten van stukken, bijeengevoegd onder de gedaante van geheele stukken, waren ingepakt en als geheele stukken aangegeven, — en eindelijk, in alle gevallen waarin de wijs van verpakking het bestaan van bedriegelijke oogmerken tot misleiding der ambtenaren bewijst.

Art. 474. Wanneer er bij de inventarisatie minder bevonden wordt dan aangegeven is, blijft de benadering in stand; doch de benaderaars kunnen volstaan met de betaling van de waarde der goederen en verhooging, en met teruggave van betaalde regten in evenredigheid tot de aanwezig bevondene hoeveelheid.

Art. 475. De benadering is nietig, wanneer de goederen, krachtens artikel 439 en 440 dezer wet verbeurd verklaard moeten worden.

In het geval, bij artikel 441 voorzien, kan de benadering in stand worden gehouden, wanneer de benaderaars hun verlangen daartoe in tijds aan den oppersten ambtenaar van het arrondissement te kennen geven; doch alleen voor zoo verre zij zich verbinden om vóór de aanvaarding der goederen de boete, bij artikel 441 bepaald, mitsgaders het bedrag der regten voor het verzwegene, te voldoen.

Het bedrag van deze boeten en regten kan door de benaderaars worden gekort op hetgeen zij aan den benaderde moeten betalen.

Art. 476. De benaderaars zijn verpligt, nadat zij kennis hebben bekomen van de toewijzing, daarvan op denzelfden dag aan den benaderde of zijnen gemagtigde kennis te geven, zoo die tegenwoordig zijn, en voorts, vóór dat zij de goederen als hun eigendom mogen aanvaarden, en zelfs vóór dat zij daarvan stalen nemen of eenigerhande gebruik mogen maken, aan den benaderde te betalen de aangegevene waarde der goederen, waaronder al de emballaadjen, fusten, kisten enz. zijn begrepen, en daarenboven *tien* ten honderd dier waarde, indien de betaling binnen vier en twintig uren na de ontvangst der toewijzing, — *elf* ten honderd, indien zij na dien tijd doch binnen de daaropvolgende vier en twintig uren, — en *twaalf* ten honderd, indien zij na dezen tijd, doch binnen de daaropvolgende vier en twintig uren geschiedt.

Wanneer de betaling niet is gedaan binnen drie maal vier en twintig uren nadat de toewijzing aan de ambtenaren bekend is geworden, kan de benadering, op verlangen van den benaderde, wederom te niet worden gedaan, en zijn de benaderaars, in dit geval gehouden aan hem *drie* ten honderd van de aangegevene waarde als schadevergoeding voor het oponthoud, te betalen, voor welke schadevergoeding de benaderde voorregt heeft op hunne bezoldigingen, in gelijken rang met de voorregten bij artikel 1185 van het Burgerlijk Wetboek toegestaan.

Art. 477. De benaderaars moeten de betaling doen aan den benaderde zelven, of zijnen gemagtigde, wanneer deze woonachtig zijn ter plaatse waar de benadering is voorgevallen, of zoo zij zich daartoe bij de benaderaars aanmelden; en in andere gevallen, of ook wanneer de ontvangst der penningen geweigerd wordt, deze na aanbod bij exploit van deurwaarder (waarvan de kosten op het bedrag der benadering gekort mogen worden) zonder verdere formaliteiten ter bewaring geven aan den ontvanger, voor rekening en gevaar van den benaderde.

Zoo de ontvanger zelf bij de benadering belang heeft, kan hij bij weigering van ontvangst der penningen volstaan met het aanbod van betaling op den hierboven omschreven voet.

Art. 478 De benaderaars zijn mede verpligt na de toewijzing der benadering de betaalde regten aan den benaderde terug te geven, te gelijk met de betaling der waarde van de goederen en de verhooging bij artikel 476 bepaald, en zulks mede alvorens de goederen te kunnen aanvaarden, doch zijn overigens nimmer aansprakelijk voor de betaling van vrachten of eenigerlei onkosten ten behoeve of tot behoud van de goederen gemaakt, noch voor voorschotten op dezelve gegeven.

Art. 479. De benaderaars moeten, na de aanvaarding der goederen, eene verhoogde aangifte doen en de regten voor de verhooging betalen.

De goederen moeten vervolgens aan de visitatie van andere ambtenaren worden onderworpen, die bevoegd zijn op hunne beurt wederom te benaderen.

Een en ander vervalt echter, wanneer goederen ten uitvoer bestemd na de benadering binnenslands mogten verblijven; in welk geval de benaderaars teruggave van de betaalde uitvoerregten verkrijgen.

Art. 480. De benaderaars zijn bevoegd, na de toewijzing der benadering, over de goederen als hun eigendom te beschikken en zelfs zich met de benaderden over de teruggave der goederen te verstaan.

EEN EN TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van processen-verbaal, bekeuringen en aanhalingen en van het privilegie der schatkist.

Art. 481. De overtredingen van de bepalingen der wetten op de regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnsen, kunnen in regten worden bewezen door processen-verbaal der bevoegde personen, en door alle andere bewijsmiddelen bij de wet toegelaten.

Art. 482. De processen-verbaal moeten ten spoedigste na het ontdekken der overtreding worden opgemaakt, door niet minder dan twee, krachtens deze wet daartoe bevoegde personen, waarvan ten minste *één* als ambtenaar bij het vak der in- en uitgaande regten en accijnsen moet aangesteld zijn.

Art. 483. De processen-verbaal van bekeuring moeten inhouden een beknopt en naauwkeurig verhaal der bevinding en van de redenen der bekeuring.

In dezelve moeten vermeld worden:

De namen en qualiteiten der bekeurders;

De dag, en zoo na mogelijk het uur waarop en de plaats waar de overtreding ontdekt is;

De plaats der bekeuring;

De namen der bekeurden of de vermelding dat de bekeuring ten laste van onbekenden is gedaan;

De uitnoodiging aan de bekeurden gedaan in het geval bij artikel 487 voorzien.

In de gevallen waarin de bijstand van geregtelijke of andere burgerlijke beambten of die van de gewapende magt heeft moeten ingeroepen worden, de vermelding dat die bijstand gevraagd en verleend of niet verleend is;

In de gevallen bij artikel 384 dezer wet bedoeld, de vermelding der aldaar omschrevene bijzonderheden.

Art. 484. De bekeuringen kunnen worden gedaan, en de processen-verbaal opgemaakt op alle tijden, ook des nachts, en op zondag en wettige feestdagen.

Art. 485. De processen-verbaal worden door alle beambten opgemaakt op den eed of de belofte welke den eed vervangt, voor hen wier godsdienstige gezindheid het afleggen van den eed verbiedt, bij den aanvang hunner bediening afgelegd.

Voor zoover een der bij deze wet tot het doen van bekeuringen bevoegde personen geenen eed of belofte bij den aanvang zijner bediening mogt hebben behoeven af te leggen, moet de zoodanige binnen den tijd van twee dagen na de sluiting van het proces-verbaal, hetzelve door aflegging van den eed, of van de verklaring naar de godsdienstige gezindheid waartoe hij behoort, voor zooveel hem aangaat, bekrachtigen.

Deze eed of verklaring moet worden afgelegd voor eenen kantonregter of voor het hoofd van het bestuur der gemeente waar de overtreding is ontdekt, of van die der woonplaats van den persoon die dezelve afleggen moet, ter keuze van laatstgemelden.

Art. 486. Binnen den vierden dag, volgende op dien waarop de processen-verbaal van bekeuring zijn gesloten, moeten zij geregistreerd worden.

De zondagen en wettige feestdagen worden in de termijnsbepaling van dit en van het vorig artikel niet medegerekend.

Voor zoover de bekeuring gedaan mogt zijn op eilanden waar geen kantoor van registratie is gevestigd, of door ambtenaren aan boord van recherchevaartuigen, is het genoeg dat de registratie en de beëediging of bevestiging der processen-verbaal, voor zoover die vereischt wordt, geschied zijn vóór dat van dezelve in regten gebruik worde gemaakt.

Art. 487. Wanneer de bekeurde tegenwoordig is bij de bekeuring, moet hij worden uitgenoodigd om ook bij de opmaking van het proces-verbaal aanwezig te zijn, hetzelve mede te teekenen en terstond afschrift daarvan te ontvangen.

Wanneer hij niet tegenwoordig is bij de bekeuring of wanneer hij de registratie van het proces-verbaal wil laten voorafgaan, moet het afschrift van het proces-verbaal binnen vier en twintig uren na den dag der registratie (de zondagen en wettige feestdagen niet medegerekend) ten raadhuize of bij den voorzitter van het bestuur der gemeente in welke de bekeuring geschied is, bezorgd worden, ter beschikking van den bekeurde

Art. 488. De verbalen of relazen der personen tot het doen van bekeuringen bij deze wet bevoegd verklaard, verdienen volle geloof in regten tot dat de valschheid derzelve bewezen is.

De onnaauwkeurigheden, welke betrekking hebben tot de toepassing der wet, ontnemen aan de processen-verbaal niets van hunne kracht, maar moeten bij het exploict van dagvaarding worden hersteld.

Slechts dan, wanneer de registratie, of de bekrachtiging van de processen-verbaal door beëediging of bevestiging, voor zoo verre die vereischt wordt, niet binnen den bepaalden termijn is gedaan, of wanneer de processen-verbaal slechts door éénen ambtenaar zijn opgemaakt, leveren zij op zichzelve geen bewijs op.

Art. 489. De ambtenaren zijn verpligt aangehaalde goederen te stellen ter beschikking van den ontvanger van het naastbijzijnde kantoor, ten einde die te zijnen overstaan, of ten overstaan van zijnen gemagtigde, te doen wegen, meten, tellen, roeijen en inventariseren.

De bekeurden moeten uitgenoodigd worden bij deze opneming en inventarisatie tegenwoordig te zijn. — Van deze uitnoodiging moet melding gemaakt worden in het procesverbaal.

De goederen kunnen ook ter beschikking van eenen anderen ontvanger worden gesteld, wanneer aan het naastbijzijnde kantoor geene geschikte gelegenheid bestaat tot het opnemen en inventariseren, of wanneer een verder vervoer derzelve om andere redenen noodzakelijk of wenschelijk is.

De ambtenaren moeten in zoodanig geval de beweegredenen hunner handelwijs ten deze in het proces-verbaal vermelden.

Art. 490. De administratie is bevoegd de aangehaalde goederen na de inventarisatie naar een rijks pakhuis of entrepôt te doen overbrengen, en, ingeval van verkoop, dezen te doen geschieden ter plaatse waar zij zulks het voordeeligst acht.

Art. 491. Alleen die goederen, vaar- of voertuigen en gespannen, werktuigen, gereedschappen of andere voorwerpen welke, naar de bepalingen dezer wet of naar die der bijzondere accijnswetten verbeurd verklaard kunnen worden, of waarop, volgens de wet, verbeurde boeten kunnen verhaald worden, mogen aangehouden en opgebragt worden.

Art. 492. Indien de bekeurde zulks begeert, kunnen de aangehaalde of in beslag genomen goederen, vaartuigen, voertuigen en gespannen of andere voorwerpen, ontslagen worden tegen borgstelling ten genoege van den ontvanger ter wiens beschikking de goederen zijn gesteld, en zulks voor de volle waarde der goederen, met inbegrip van de regten en accijnsen, of wanneer zij alleen tot verhaal van boeten in beslag zijn genomen, voor het bedrag van de boeten, regten en accijnsen.

De waarde der goederen moet gemeenschappelijk door den ontvanger en de bekeurden worden bepaald; ingeval van verschil doet de hoogste ambtenaar in het arrondissement daarover uitspraak zonder hooger beroep.

Wanneer echter bij de waarde belaste goederen zijn aangehaald, welke in confiscatie vallen, en tevens eene boete beloopen is die naar het bedrag der verschuldigde regten van die goederen moet worden berekend, moet de waarde derzelve, voor zoo verre die niet bij onderling overleg kan worden bepaald, vastgesteld worden door twee of des noods drie makelaars of andere onzijdige deskundigen, te benoemen door het gemeentebestuur der plaats waar de goederen zich bevinden. De alzoo bepaalde waarde der goederen strekt tevens tot grondslag van de berekening der verschuldigde regten en boete.

Art. 493. Het ontslag onder borgtogt mag geweigerd worden, wanneer de aanhaling is gedaan op onbekenden.

Evenzeer mag het geweigerd worden wanneer er aanhaling is gedaan op grond van overtreding van een verbod tot invoer.

Wanneer de aanhaling is gedaan wegens overtreding van een verbod tot uitvoer, mag het ontslag niet worden verleend dan tegen borgstelling voor de dubbele waarde der goederen, boven den borgtogt voor de verbeurdverklaring en voor de boete; van welke borgstelling niet eerder ontslag verleend wordt dan nadat het bewijs geleverd is dat de goederen binnen den te bepalen termijn naar binnenslands buiten het terrein van toezigt zijn teruggevoerd, of op dat terrein afgeleverd zijn aan eenen fabrijkant, behoorende tot degenen waarvan in artikel 225 melding is gemaakt.

Art. 494. Het ontslag der aangehaalde goederen tegen borgtogt, kan ook geweigerd worden wanneer de bekeuring en aanhaling is geschied ter zake van verkeerde aangifte in de soort der goederen, en wanneer de zaak, door het nemen van monsters of stalen van de goederen, onmogelijk of bezwaarlijk in haar geheel te houden is.

Art. 495. Wanneer er geen ontslag onder borgtogt wordt verleend van goederen bij de waarde belast, die in confiscatie vallen, en waarvoor eene boete is verschuldigd die naar het bedrag der regten berekend moet worden, moet die boete worden vastgesteld volgens de gedane aangifte; of zoo er geene aangifte is gedaan, in verhouding tot de waarde der goederen, bepaald op de wijs als bij het 3de lid van artikel 492 is omschreven.

Art. 496. Aangehaalde goederen mogen niet verkocht worden vóór dat zij verbeurd zijn verklaard bij een vonnis dat kracht van gewijsde heeft bekomen.

Goederen, aan spoedig bederf of vermindering onderhevig, kunnen echter op magtiging van den eersten ambtenaar in het arrondissement worden verkocht.

Alle levende dieren die aangehaald zijn, kunnen onmiddellijk na de inventarisatie door den ontvanger worden verkocht in de navolgende gevallen:

a. Wanneer zij aangehaald zijn op onbekenden;

b. Wanneer geen ontslag tegen borgstelling wordt verleend, en wanneer alsdan de bekeurde weigeren mogt borg te stellen voor de kosten van onderhoud tot op het oogenblik waarop de bekeuring definitief wordt afgedaan; welke weigering door een behoorlijk proces-verbaal moet worden geconstateerd.

Art. 497. De ontvanger die, strijdig met de bepalingen van het vorig artikel, tot den verkoop overgaat, is persoonlijk aansprakelijk voor de gevolgen van dien.

Art. 498. Alle verkoop van aangehaalde goederen moet in het openbaar aan de meestbiedenden geschieden, met uitzondering alleen van het geval bij artikel 501 voorzien.

Art. 499. Wanneer na den verkoop van goederen, welke nog niet bij regterlijk gewijsde verbeurd verklaard waren, de bekeuring in regten wordt vernietigd, en wanneer de verkoop overigens gedaan is met inachtneming van de voorschriften dezer wet, moet de belanghebbende genoegen nemen met de opbrengst van den verkoop, welke alsdan beschouwd wordt als vertegenwoordigende de volle waarde, welke de goederen op het tijdstip der verkooping hadden.

Art. 500. De vergoeding van schade door ongegronde of onwettige aanhalingen veroorzaakt, van welken aard die schaden ook mogen zijn, kan door den regter aan de eigenaars van of belanghebbenden bij de aangehaalde of in beslag genomene goederen of andere voorwerpen, vaartuigen, voertuigen en paarden of andere gespannen, allerlei werktuigen hieronder begrepen, nimmer tot een hooger bedrag worden toegewezen dan van *één* ten honderd 's maands van de waarde der aangehaalde goederen of voorwerpen, te berekenen van den dag der aanhaling tot op dien van het aanbod van teruggave.

Art. 501. De navolgende goederen, in geene grootere hoeveelheid aangehaald dan hieronder is uitgedrukt, te weten:

van brood of beschuit, twee honderd pond,
» meel, honderd vijftig pond,
» vleesch of spek, vijftig pond,
» zeep, dertig pond,
» zout, vijftig pond,
» suiker, twintig pond,
» olie, tachtig kan,
» wijn, twintig kan,
» bier, honderd vijftig kan,
» azijn, honderd vijftig kan,
» steenkolen, vijf en tachtig pond, of *één* mud,
» turf, twee ton,

moeten, op last van den eersten ambtenaar in het arrondissement, worden aangeboden aan het gemeentebestuur der plaats waar de aanhaling is gedaan, ten einde aan de armen van zoodanige gemeente te worden uitgereikt tegen dadelijke betaling van de helft der waarde.

De voorzitter van het gemeentebestuur benoemt twee onzijdige personen die de waarde der goederen schatten.

Voor zoo verre de gemeentebesturen dusdanige aanbieding niet aannemen, kunnen de bovenbedoelde goederen onmiddellijk van wege de administratie, zelfs onder 's hands, worden verkocht.

Art. 502. Alle vorderingen tot teruggave van goederen, vallende in de termen van het vorig artikel, of tot schadevergoeding wegens ongegronde aanhaling van de zoodanige, zijn verjaard na verloop van drie maanden, te rekenen van den dag waarop de aanhaling is geschied.

Art. 503. De ontvangers hebben, namens 's rijks schatkist, privilegie tot verhaal van verschuldigde regten, accijnsen en opcenten, van de kosten van opslag en bewaring der goederen en van de opneming van derzelver hoeveelheid, mitsgaders van de opcenten op de accijnsen, welke ten behoeve der gemeenten door 's rijks ontvangers worden ingevorderd en van de kosten van invordering van een en ander; te weten:

1°. Op al de roerende en onroerende goederen van den schuldenaar;

2°. Op de goederen welke ten name van den schuldenaar in publiek of particulier entrepôt zijn opgeslagen, en op die welke zich onder zijn eigen beheer of in fictief entrepot bevinden, zonder onderscheid of zij aan hem of anderen toebehooren: doch alleen voor de regten en accijnsen welke voor die goederen verschuldigd zijn.

3°. Op de werktuigen en gereedschappen, zoo vaste als losse, welke tot fabrijkaadje of bewerking van accijnsgoederen dienen of benoodigd zijn en welke aanwezig zijn in de fabrijken, bergplaatsen, magazijnen of andere gebouwen of erven van den schuldenaar, zonder onderscheid of zij hem al dan niet toebehooren, en of de gebouwen of erven, waarin of waarop zij zich bevinden, al dan niet met hypotheek ten behoeve van derden zijn bezwaard. Met opzigt tot dit privilegie worden deze werktuigen en gereedschappen beschouwd als roerende goederen, vatbaar om als zoodanig in beslag genomen en verkocht te worden.

Art. 504. Het privilegie in het vorig artikel vermeld geldt

boven alle andere regten van voorrang, zelfs boven pand en hypotheek, met uitzondering alleen van die, verleend bij art. 1185, n°. 1 en 1195, n°. 1, 2, 3 en 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Hetzelve blijft in stand gedurende twee jaren nadat de schuld invorderbaar is geweest.

Art. 505. Het privilegie bij artikel 503, n°. 1 en 3 vermeld, geldt echter niet wanneer en zoo lang de schuldenaar der verschuldigden accijns en opcenten, de gemeente-opcenten bij evengemeld artikel bedoeld daaronder begrepen, verzekerd heeft door eenen borgtogt in geld, door verpanding van goederen, door hypotheek of door verband van inschrijving op het grootboek der nationale werkelijk schuld, op den voet als in het XVIIIde hoofdstuk dezer wet is omschreven.

Aan den schuldenaar wordt, op zijn verzoek, deswege eene verklaring afgegeven.

Het privilegie herleeft echter zoodra de schuldenaar in gebreke blijft binnen den bepaalden termijn eenen ongenoegzaam bevonden borgtogt aan te vullen, nadat de aanmaning tot suppletie naar aanleiding van de bepalingen dezer wet is gedaan.

Art. 506. De bepalingen van artikel 503 maken geene inbreuk op de verbanden en privilegiën, vóór het tijdstip van de invoering dezer wet gelegd of verkregen.

TWEE EN TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van vervolgingen.

Art. 507. Alle zuiver burgerlijke vorderingen van de administratie der in- en uitgaande regten en accijnsen, welke niet vergezeld gaan van eenen eisch tot gevangenisstraf, boete of verbeurdverklaring, moeten in eersten aanleg worden ingesteld voor de arrondissements-regtbanken. De zaken worden voor die regtbanken, en voorts in hooger beroep en cassatie als gewone summiere zaken behandeld, volgens de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.

Art. 508. Alle strafvorderingen ter zake van overtredingen dezer wet en der accijnswetten worden door of namens de administratie ingesteld en vervolgd voor de arrondissements-regtbanken, de provinciale hoven en den Hoogen Raad, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering.

Van vonnissen of arresten op vordering der administratie gewezen, kan mede door of namens haar hooger beroep worden ingesteld of cassatie worden aangeteekend en vervolgd. Zij kan mede als verdedigster optreden tegen eenen eisch in cassatie door veroordeelde bekeurden ingesteld.

De bepalingen in den achttienden titel van het Wetboek van Strafvordering aangaande het openbaar ministerie vastgesteld, zijn in zoodanig geval op de administratie van toepassing.

De regter mag echter noch in eersten aanleg, noch in hooger beroep, noch in cassatie uitspraak doen dan na de conclusien van het openbaar ministerie te hebben gehoord.

Art. 509. Alle overtredingen, misdrijven en misdaden die, hoezeer met betrekking tot de heffing der in- en uitgaande regten en accijnsen gepleegd, echter niet met eenige bijzondere straf bij deze wet of de bijzondere accijnswetten zijn bedreigd, worden vervolgd overeenkomstig de algemeene voorschriften van het Wetboek van Strafvordering, of de bijzondere wettelijke verordeningen, welke ten aanzien derzelve mogten bestaan.

Wanneer die overtredingen vergezeld gaan van overtredingen der belastingwetten, en mitsdien, behalve tot gewone strafvordering, ook aanleiding geven tot vordering van andere straffen bij deze wet of de bijzondere accijnswetten bedreigd, of aanleiding geven tot eene burgerlijke vordering van regten of accijnsen, neemt de regter die over de gewone strafzaak uitspraak moet doen, tevens gelijktijdig kennis van laatstgemelde vorderingen, welke in zoodanig geval, te gelijk met de vordering van het openbaar ministerie, door of uit naam van de administratie worden ingesteld.

Van het gewijsde voor zooveel hetzelve de vorderingen der administratie betreft, kan in dit geval alleen door of namens deze hooger beroep of cassatie worden ingesteld en vervolgd.

Art. 510. De dagvaardingen en verdere exploicten, in zake van aanhalingen op onbekenden, moeten beteekend worden ten raadhuize of bij den voorzitter van het bestuur der gemeente waarin de aanhaling of bekeuring is geschied. Zij zijn alsdan, hoezeer den naam en de woonplaats van de gedaagden niet vermeldende, in regten even geldende alsof zij aan den gedaagde in persoon en in den gewonen vorm waren beteekend.

Op dusdanige dagvaarding kan verstek verleend en verder voortgeprocedeerd worden, even alsof de gedaagden bekend waren geweest.

Afschrift van de dagvaarding moet door den deurwaarder of den ambtenaar die met het exploicteren derzelve belast is, aan den hoofdingang van de gehoorzaal der regters voor wie de vordering is gebragt, worden aangeplakt op denzelfden dag waarop het exploict is gedaan.

De beteekening van het vonnis geschiedt op dezelfde wijs als de dagvaarding. De termijn van verzet wordt gerekend in te gaan met den dag dezer aanplakking.

Binnen den tijd van eene maand na den dag der aanplakking van het exploict van beteekening kan de veroordeelde tegen het vonnis in verzet komen.

Na verloop van dezen termijn verkrijgen dusdanige vonnissen kracht van gewijsde.

Art. 511. De bepalingen van het voorgaand artikel zijn evenzeer van toepassing wanneer de vervolging geschiedt tegen bekende personen, die echter geen bekend domicilie binnen het rijk hebben.

Art. 512. Wanneer meer dan ééne aanhaling op onbekenden of op personen die geen bekend domicilie binnen het rijk hebben, is gedaan onder het ressort van dezelfde arrondissements-regtbank, en de waarde van elke aangehaalde partij afzonderlijk de som van *honderd gulden* niet te boven gaat, kunnen de dagvaardingen op den voet in het vorige artikel omschreven, bij één exploict worden gedaan en de vorderingen gezamenlijk voor de regtbank aangebragt. De regtbank doet alsdan bij een en hetzelfde vonnis over de onderscheidene aanhalingen uitspraak.

Art. 513. De invordering van den accijns met de opcenten, van de kosten van opslag en bewaring van de goederen en van die der opneming van derzelver hoeveelheid, van de gemeente-opcenten op de accijnsen welke door 's rijks ontvangers in ontvang worden genomen, en van de kosten van invordering van een en ander, kan, zoo wel ten opzigte van den hoofdschuldenaar als van zijne borgen, geschieden bij dwangbevel, medebrengende het regt van parate executie, dat is, het regt om de roerende en onroerende goederen van den schuldenaar zonder regterlijke uitspraak aan te tasten.

Invordering van regten bij dwangbevel kan alleen geschieden in de bijzondere gevallen bij de wet aangewezen.

Art. 514. Het dwangbevel wordt uitgevaardigd in naam des Konings, door den ontvanger, belast met de invordering van den accijns of van de regten.

Hetzelve wordt kosteloos executoir verklaard door den kantonregter van het kanton, waarin de persoon, tegen wien het uitgevaardigd is, zijne woonplaats heeft.

Na de executoir-verklaring moet hetzelve aan gemelden persoon worden beteekend, met bevel tot betaling, en voorts ten uitvoer gelegd op dezelfde wijs waarop krachtens het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, vonnissen en authentieke akten ten uitvoer gelegd moeten worden.

Art 515. De ten-uit-voerlegging van het dwangbevel kan door dengenen tegen wien het is afgegeven, niet worden geschorst dan door een verzet met redenen omkleed, hetwelk aan den persoon des ontvangers die de betaling vervolgt, of te zijner woonplaats moet worden beteekend.

Dit verzet moet, op straffe van nietigheid, keuze van domicilie bevatten, binnen het regterlijk arrondissement, waarin het kanton van den voornoemden ontvanger is gelegen, met dagvaarding van denzelven voor de regtbank van dat arrondissement tegen eenen bekwamen regtdag, invallende binnen den veertienden dag na de beteekening van de dagvaarding.

Het verzet wordt voor de regtbank als summiere zaak behandeld, en afgedaan met vereffening van kosten.

Art. 516. Het verzet afgewezen zijnde, is geen hooger beroep noch cassatie ontvankelijk, dan na voorafgaande consignatie van het bedrag der som waarvoor het dwangbevel is afgegeven, en van al de kosten, in handen van den ontvanger door wien de betaling vervolgd wordt.

Art. 517. Het dwangbevel, hetwelk bevonden mogt worden voor eene grootere of kleinere som te zijn uitgevaardigd dan werkelijk verschuldigd was, is uit dien hoofde niet nietig, doch kan alleen ten uitvoer worden gelegd, in het eerste geval tot verhaal van hetgeen tijdens de uitvaardiging werkelijk verschuldigd was; in het tweede geval, tot verhaal van de daarin uitgedrukte som.

Art. 518. De invordering van de regten en accijnsen, van de rijks en gemeente-opcenten, en van die kosten welke krachtens artikel 513 bij parate executie ingevorderd kunnen worden, kan ook geschieden door middel van lijfsdwang, ook dan wanneer een personele borgtogt is gesteld. Wanneer de accijnsen en de rijks opcenten door reëlen borgtogt, op den voet als in het XVIIIde hoofdstuk dezer wet is omschreven, verzekerd zijn, is de lijfsdwang van toepassing, wanneer het verschuldigde niet of niet geheel op den gestelden borgtogt mogt kunnen verhaald worden, of wanneer de belastingschuldige, daartoe aangemaand zijnde, nalatig blijft in het aanvullen van eenen onvolledigen borgtogt.

Art. 519. Behoudens de bepaling van het vorig artikel aangaande het geval dat er reële borgtogt is gesteld, kan de lijfsdwang in elken stand der zaak worden aangewend, hetzij vóór of gedurende de executie op de roerende of onroerende goederen van den hoofdschuldenaar of van zijne borgen, hetzij na afloop derzelve. Die aanwending verhindert in geenen deele het gebruik maken van alle andere wettige middelen tot invordering der schuld.

Art. 520. Van den lijfsdwang mag alleen gebruik worden gemaakt tegen den hoofdschuldenaar, en nimmer tegen zijne borgen.

Art. 521. De lijfsdwang kan niet meer worden aangewend na verloop van één jaar nadat de schuld invorderbaar is geweest.

Art. 522. De lijfsdwang mag nimmer worden toegepast dan uit krachte van een vonnis, waarbij dezelve is uitgesproken.

Hij wordt uitgevoerd onder in-acht-neming van de voorschriften van den vijfden titel van het tweede boek van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.

(*Vervolg hierna.*)

Advertentiën.

Heden nacht beviel voorspoedig van eenen Zoon *A. H. SPAAN*, — *BUDDINGH.*

DOESBORGH, den 24sten November 1847.

Eenige kennisgeving.

Heden beviel van eenen welgeschapen Zoon, Vrouwe *MARIE LOUISE VAN LÖBEN SELS*, — *SWAVING.*

ZUTPHEN, den 25sten November 1847.

De Notarissen *H. PENNINK*, te *Hattem*, en *H. J. V. KRAMER*, te *Zwolle*, zullen, op Donderdag den 2den December, ten Huize van *KLAAS BLOM* in *DE VOS*, te *Hattem* des morgens om 11 uur, verkoopen:

1o. Een voor ongeveer 10 jaren geheel verbouwd KAPITAAL HEERENHUIS, met KOETSHUIS en STALLING, bewoond door den Heer en Mevrouw *PHILIPS*, alsmede *tien* SCHAREN op den *Hoenwaard*, en de BOVENTUINEN, alles staande en gelegen te *Hattem* aan den Grindweg naar *Arnhem*, en bij de *Vaart* naar *Apeldoorn*, bijzonder geschikt voor eene talrijke huishouding en ook wegens de gezonde ligging en ruimte voor eene KOSTSCHOOL, welke Affaire ook vroeger daarin met succes is bedreven, bevattende het HUIS *achttien* KAMERS, zijnde hetzelve overigens met alle GEMAKKEN voorzien, terwijl de TUIN ook met TREKKASTEN, BROEIBAKKEN en exquise VRUCHTBOOMEN en GEWASSEN is voorzien, in het geheel groot 13 Roeden en 50 Ellen. Kadastraal behoorende onder Sectie E. No. 248 en 251.

Staande bij de inzate op . . . . . . *ƒ* 3900.

2o. De bij voorgaand perceel gelegen BENEDENTUINEN, even goed voorzien als de Boventuinen, No. 249, 250 en 283, groot 31 Roeden en 66 Ellen. Staande op . . . . *ƒ* 900.

Aan te vaarden 1o. Januarij 1848 en te bezien dagelijks.

Nadere informatiën met *franco-brieven* te bekomen ten kantore van de voornoemde Notarissen.

---

† † † De Notaris *PLIESTER*, te *Zevenaar*, zal, ten verzoeke van den Heer *THEODORUS BARTELS*, schoolonderwijzer, wonende te *Groessen*, als daartoe gemagtigd door de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, in het openbaar, onder genot van hooggeld, verkoopen, in *twee* veilingen, die gehouden zullen worden, ten huize van den Kastelein *JANSSEN*, aan de Poort te *Zevenaar*, op Woensdagen den 1sten en 15den December 1847, telkens des voormiddags om elf uur,

Eene WEIDE, genaamd *de Aalborg*, gelegen in de Gemeente *Groessen en Loo*, nabij *Duiven*, Sectie A, No. 102 en 103, groot 5 Bunders, 44 Roeden en 40 Ellen, zijnde van zeer goede hoedanigheid en behoorende aan den Heer *BARTELS* voornoemd en zijne minderjarige kinderen.

Nadere inlichtingen bij genoemden Notaris.

Op den 2den December 1847, des middags ten 12 ure, zullen, op de Boerderij op *Hoekelum*, onder *Bennekom*, publiek worden verkocht:

20 stuks extra zware BEUKENBOOMEN, geschikt voor allerhande TIMMERHOUT. — Te bevragen bij den Tuinman aldaar.

Avond-Veiling voor St.-Nicolaas.

Op Dingsdag den 30sten November 1847, en volgende dagen, telkens des avonds ten 5 ure, zal aan het VENDU-HUIS te *Arnhem*, publiek verkocht worden:

Eene zeer fraaije partij *Fransche* GALANTERIËN, CARTONNAGES en PORSELEINEN; en verder allerlei zeer élégante VOORWERPEN en SURPRISES, meest alle geschikt voor St. NICOLAAS-GESCHENKEN.

Voorts eene groote partij *Neurenburger* SPEELGOED.

Te zien Dingsdag en volgende dagen van 11 tot 3 ure.

NB. Aan gezegd Vendu-Huis zijn dagelijks te bezigtigen circa 90 stuks zeer fraaije SCHILDERIJEN, van oude en hedendaagsche Meesters.

---

† † † Bij toeval TE HUUR, met Februarij of vroeger, een BOVENHUIS, met vrijen OPGANG, *zeven* KAMERS, KEUKEN, KELDER, ZOLDERS, enz., gelegen en te bevragen aan het Binnen-Cingel, nabij de Rijn-Barrière, C, No. 252, te *Arnhem*.

---

† † † Allen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarden boedel en nalatenschap van wijlen Jonkvrouwe *JOHANNA CONRADINA BARBARA BODMER*, in leven zonder beroep, gewoond hebbende en in ongehuwden staat op den 8sten September jl. overleden te *Vorden*, bij *Zutphen*, gelieven daarvan voor den 15den December eerstkomende, opgave te doen aan den Executeur-Testamentair *W. VERWEIJDE*, te *Doesborgh*, of aan *J. J. DE RAADT*, Notaris te *Vorden*.

Op een BUITEN, in de Provincie *Utrecht*, wordt tegen 1 Februarij eerstkomende gevraagd een GEHUWD TUINMAN, liefst zonder kleine kinderen, van de Hervormde Godsdienst, het snoeijen en broeijen goed verstaande, met bewijzen van goed gedrag en bekwaamheid gemuniëerd. Hij kan zich adresseren op het Huis *Zuylestein*, onder *Amerongen*.

Marktprijzen.

Arnhem, 26 november 1847.

Oude Weit van *ƒ* 0.00 tot *ƒ* 0.00; *Nieuwe Weit* van *ƒ* 10.00 tot *ƒ* 12.25; *Nieuwe Rogge* van *ƒ* 6.50 tot *ƒ* 7.00; *Boekweit* van *ƒ* 7.00 tot *ƒ* 8.00; *Garst* van *ƒ* 4.50 tot *ƒ* 5.50; *Friesche Haver* van *ƒ* 0.00 tot *ƒ* 0.00; *Voerhaver* van *ƒ* 3.25 tot *ƒ* 3.60; *Witte Boonen* van *ƒ* 0.00 tot *ƒ* 0.00; *Paarde-Boonen* van *ƒ* 7.00 tot *ƒ* 7.75; *Graauwe Erwten* van *ƒ* 9.00 tot *ƒ* 10.00; *Groene Erwten* van *ƒ* 10.50 tot *ƒ* 11.50; *Gele Erwten* van *ƒ* 9.25 tot *ƒ* 10.00; *Koolzaad* van *ƒ* 0.00 tot *ƒ* 0.00; *Aveelzaad* van *ƒ* 0.00 tot *ƒ* 0.00; *Klaverzaad* van *ƒ* 0.00 tot *ƒ* 0.00; *Aardappelen* van *ƒ* 2.00 tot *ƒ* 2.20; *Boter* van *ƒ* 0.70 tot *ƒ* 0.90 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 Nov. 0 El 9 Palm 0 Duim; gew. 0 D. gev. 0 D.

Te Arnhem, bij de Wed. C. A. THIEME.